

การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจ ที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ*

The model of Empowerment Participatory Action Research with The Community Participation in Health Promotion

กานต์นะรัตน์ จารම**
ดร.สมศักดิ์ ลิลา***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัดถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ พัฒนารูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจและศึกษาผลการใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้แก่ แกนนำสุขภาพประจำครอบครัวจำนวน 295 คนในยะแรกและจำนวน 30 คนในยะสุดท้าย เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามการมีส่วนร่วมด้านการส่งเสริมสุขภาพในชุมชนและแบบสอบถามพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและใช้โปรแกรม LISREL 8.72 เพื่อวิเคราะห์โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุผลการวิจัยพบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพมากที่สุดได้แก่ การติดต่อสื่อสาร รองลงมาคือแรงจูงใจเจตคติต่อการมีส่วนร่วมส่วนบุคคลของคุณครูที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพโดยรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจที่พัฒนาขึ้นได้แก่ หลักสูตรพัฒนาศักยภาพแกนนำสุขภาพประจำครอบครัวเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งผลการใช้รูปแบบพบว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจ / การมีส่วนร่วมของชุมชน

Abstract

The purpose of this research was to study influence of factors affecting effective the community participation behavior in health promotion, building the model of empowerment participatory action research and study the effects of the model of empowerment participatory action research with the community participation behavior in health promotion. The sample

*ดุษฎีนินพนธ์ปรัชญาดุษฎีนันทิต สาขาวิชาจิต วัดผลและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

**นิสิตหลักสูตรปรัชญาดุษฎีนันทิต สาขาวิชาจิต วัดผลและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

***อาจารย์ประจำภาควิชาจิต และจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

consisted of 295 family health leader in first phase and 30 family health leader in final. The research instrument included the community participation in health promotion and the community participation behavior in health promotion. Data were analyzed by basis statistical analysis program, the causal relationship model through LISREL 8.72 and the content analysis was also used. The results indicated that the influence of factors affecting effective the community participation behavior in health promotion from the highest effects toward least effects as the following results; communication, motivation and attitude toward participation. Indirect effective the community participation behavior in health promotion was organization climate. The model of empowerment participatory action research was the community participation in health promotion of family health leader competency development program. And the finding was significant of the community participation in health promotion between pretest and posttest groups.

Keywords: Empowerment Participatory Action Research/ The Community Participation

บทนำ

ประเทศไทยดำเนินการแก้ไขด้านปัญหาสาธารณสุขโดยเน้นการใช้สาธารณสุขมูลฐานเป็นกลวิธีหลักในการดำเนินการ บุ่งหวังให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามความจำเป็นพื้นฐาน ซึ่งหลักการสำคัญที่เป็นหัวใจของการดำเนินการสาธารณสุขมูลฐานคือการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นแนวคิดการพัฒนาที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนแต่การส่งเสริมสุขภาพของประชาชนที่ผ่านมาอยู่ในรูปแบบของการดำเนินการและจัดตั้งจากภาครัฐมากกว่าที่จะเกิดจากความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้จากการส่งเสริมความรู้ด้านสุขภาพให้กับประชาชน เป็นการอบรมมากกว่าการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การค้นหาและการแก้ปัญหาดำเนินการโดยบุคลากรภาครัฐ มิใช่เกิดจากความคิดความต้องการประชาชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างคนต่างทำ ไม่มีการประสานงาน ทำให้รูปแบบและขั้นตอนช้าช้อน ล้ำๆ เสียงบประมาณโดยเปล่าประโยชน์ (กระทรวงสาธารณสุข, 2546) ดังนั้นจึงควรมีวิธีการที่สามารถแก้ปัญหาสุขภาพโดยเจ้าของสุขภาพเป็นผู้กำหนดทิศทางการดูแลสุขภาพของตนเอง และครอบครัว ภายใต้องค์ความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับวิถีชีวิตและบริบทของแต่ละพื้นที่เพื่อให้การ

แก้ไขปัญหาสุขภาพเป็นไปอย่างต่อเนื่องและปัจจุบันพนวจในการแก้ปัญหาของชุมชนนิยมใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) เป็นเครื่องมือในการค้นหาสาเหตุและกลวิธีแก้ไขปัญหา เนื่องจากการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการการวิจัยที่สะท้อนปัญหาของชุมชนและเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมนับตั้งแต่การระบุปัญหา การให้ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนหารูปแบบหรือวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพชุมชนนั้นๆ แต่จากการศึกษาพบว่าปัญหาที่สำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมคือการขาดความต่อเนื่องในการมีส่วนร่วมเนื่องจากไม่มีเวลา ขาดความรู้ ความเข้าใจต่อกระบวนการและประโยชน์ของการมีส่วนร่วม ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมชาวบ้านคิดตามผู้นำชุมชน นอกจากนี้ปัญหาในขั้นการปฏิบัติตามโครงการซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งคือ ปัญหาเรื่องของการทำการวิจัย การที่ชาวบ้านมองเห็นการวิจัยเป็นเรื่องทางเทคนิคที่ต้องอาศัยความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะและคิดว่าไม่เกี่ยวกับปากท้องที่ต้องทำมาหากินประจำวันทำให้ผู้ที่เข้าร่วมการวิจัยมักเป็นชาวบ้านประจำที่มักอยู่ในเครือข่ายของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ (ชัชวาล ทัศคิวิช, 2551) สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่าการวางแผนการดำเนินกิจกรรม

ด้านการส่งเสริมสุขภาพส่วนใหญ่จัดทำโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขร่วมกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน สมาชิกอบต. หรือชาวบ้านไม่ได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง (นงกนุช กันทะปัน, 2551) หรือมีก็เป็นบางครั้งเท่านั้น ส่งผลให้การมีส่วนร่วมของชุมชนอยู่ในระดับน้อย เจ้าหน้าที่ไม่ให้ความสำคัญกับการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง (ยุทธนา ราชรากษ์, 2551) อีกทั้งอุปสรรคสำคัญของการมีส่วนร่วมคือความไม่มีพลัง อำนาจ ทำให้เกิดปัญหาการแยกส่วนและเกิดความแปลงแยกหัวในด้านความสัมพันธ์ ด้านจิตสำนึกและด้านสังคม (Hirsch, 1996) ซึ่งการสร้างพลังเป็นเครื่องมือในระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนที่จะสามารถช่วยสร้างสรรค์ให้เกิดความกระตือรือร้น ชักจูงใจและสามารถนำไปสู่การมีส่วนร่วมของชุมชนและกระบวนการพัฒนาของประชาชน (Gibson, 1991) อีกทั้งการสร้างพลังจะทำให้เห็นคุณค่าของตนเองรวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอื่นๆ (Purdey, 1994)

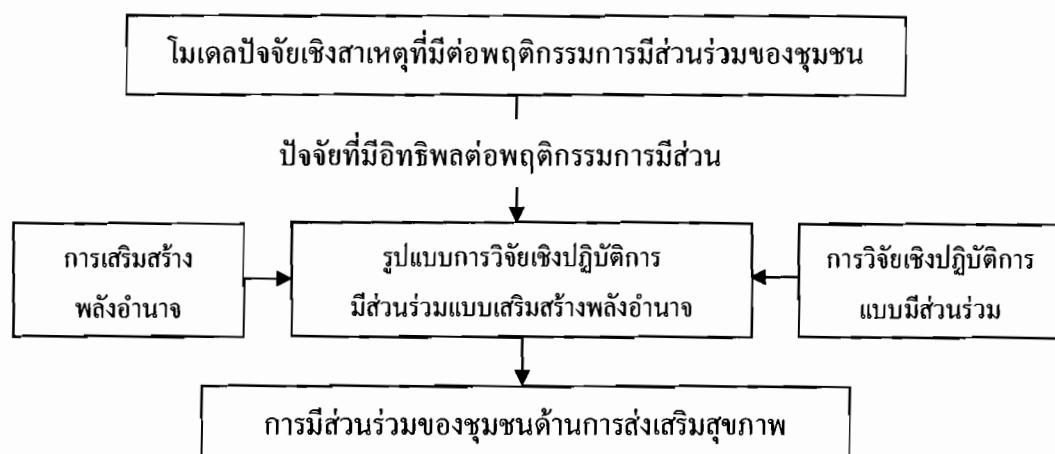
จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบ

เสริมสร้างพลังอำนาจที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้ชุมชนเกิดความตระหนักรู้ในการส่งเสริมสุขภาพ รับรู้ความสามารถของตนเอง ครอบครัวและผู้เกี่ยวข้องเพื่อปัญหาของชุมชน มีทักษะในการจัดการกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องและร่วมกันหารูปแบบวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพชุมชนนั้น ๆ อันจะนำไปสู่การส่งเสริมสุขภาพที่เหมาะสมในที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ
- เพื่อพัฒนารูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ
- เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพัลเจ็บน้ำใจที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพเป็นรูปแบบการศึกษาวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานแบ่งออกเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาเป็นแกนนำสุขภาพประจำครอบครัวในชุมชนที่คัดเลือกตามแนวทางที่กำหนดตามคุณสมบัติรวมทั้งสิ้น 10,721 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชากรที่ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling) โดยสุ่มอย่างง่ายเพื่อคัดเลือกอำเภอ จากนั้นคัดเลือกโดยใช้คำนวณเป็นตัวแปรในการแบ่ง รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 295 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในระยะนี้แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ 1) ตัวแปรแฟรงประกอบด้วยตัวแปรแฟรงภายนอก 4 ตัวแปรได้แก่ การติดต่อสื่อสาร บรรยายกาศ องค์กร แรงจูงใจ เจตคติต่อการมีส่วนร่วม และตัวแปรแฟรงภายใน 1 ตัวแปรได้แก่ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพและ 2) ตัวแปรสังเกตได้จำนวน 16 ตัวแปร

รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามการมีส่วนร่วมด้านการส่งเสริมสุขภาพในชุมชน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยทดสอบความตรงเรื่องเนื้อหา (content validity) พบว่ามีค่าความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC ; Item Objective Congruence Index) ตั้งแต่ 0.6-1.0 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทั้งหมด และตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้วิธี Kuder Richardson Formula 20 หรือ KR-20 ในข้อคำถามที่เป็นการให้คะแนนพบว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากัน .795 และใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha coefficient) ของ cronbach สำหรับข้อคำถามที่เป็น

มาตรฐานส่วนประมาณค่าพบว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านตั้งแต่ .880 ถึง .956 จากนั้นวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ รวมทั้งวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพโดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL Version 8.72) (Joreskog&Sorborn, 1993) และสรุปปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพและนำปัจจัยดังกล่าวไปใช้ในการกำหนดรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพัลเจ็บน้ำใจในระยะที่ 2

ระยะที่ 2 พัฒnarูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพัลเจ็บน้ำใจ

ผู้วิจัยยึดหลักการให้ความสำคัญการพัฒนาความรู้และวัฒนธรรมท้องถิ่น(พันธุ์พิพิญ รามสูตร, 2540) หลักการเสริมสร้างพัลเจ็บน้ำใจ (Gibson, 1991) โดยพัฒnarูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพัลเจ็บน้ำใจจากหลักสูตรการฝึกอบรมแกนนำสุขภาพประจำครอบครัวโดยกระบวนการศึกษาเพื่อสร้างพัลเจ็บ (เยาวาดี สุวรรณากะ, 2543) หลักสูตรการจัดการสุขภาพชุมชน (อมร นนทสุด, 2551) และหลักสูตรการดำเนินงานการสื่อสารด้านสุขภาพในชุมชน (กระทรวงสาธารณสุข, 2550) และให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพที่วิเคราะห์ได้ในระยะที่ 1 จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่านพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและวิธีดำเนินการเมื่อหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้มีความครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว จึงนำไปศึกษาผลการใช้รูปแบบในระยะที่ 3 ต่อไป

ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพัลเจ็บน้ำใจที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพโดยผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียววัดช้า

ประชากรได้แก่แกนนำสุขภาพประจำครอบครัวชุมชน จังหวัดฉะเชิงเทราที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด

กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 30 คน

ตัวแปรในการวิจัย แบ่งเป็น 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ (Empowerment Participatory Action Research: EmPAR) และ 2) ตัวแปรตามได้แก่ การมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ

รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพและแบบสัมภาษณ์ การดำเนินกิจกรรมด้านการส่งเสริมสุขภาพวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณได้แก่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที่ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของตัวแปรสาเหตุ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรตาม								
	ATTI			MOTI			BEHAV		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
COM	-	-	-	-	-	-	0.46	-	0.46
CLIM	0.75	-	0.75	0.75	-	0.75	-	0.18	0.18
ATTI	-	-	-	-	-	-	0.04	-	0.04
MOTI	-	-	-	-	-	-	0.28	-	0.28
<i>R</i> ²	0.40			0.56			0.57		

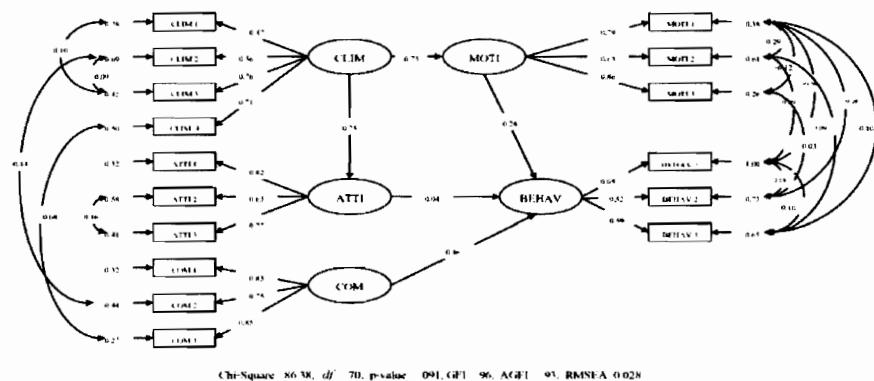
DE = อิทธิพลทางตรง, IE = อิทธิพลทางอ้อม, TE = อิทธิพลรวม, ATTI = เจตคติต่อการมีส่วนร่วม, MOTI = แรงจูงใจ, BEHAV = พฤติกรรมการมีส่วนร่วมด้านการส่งเสริมสุขภาพ, COM = การติดต่อสื่อสาร, CLIM = บรรยายกาศองค์กร

นอกจากนี้เมื่อทำการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่าไม่เดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแปรที่นำมาศึกษาในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพได้ร้อยละ 57 ดังภาพที่ 2

ผลการวิจัย

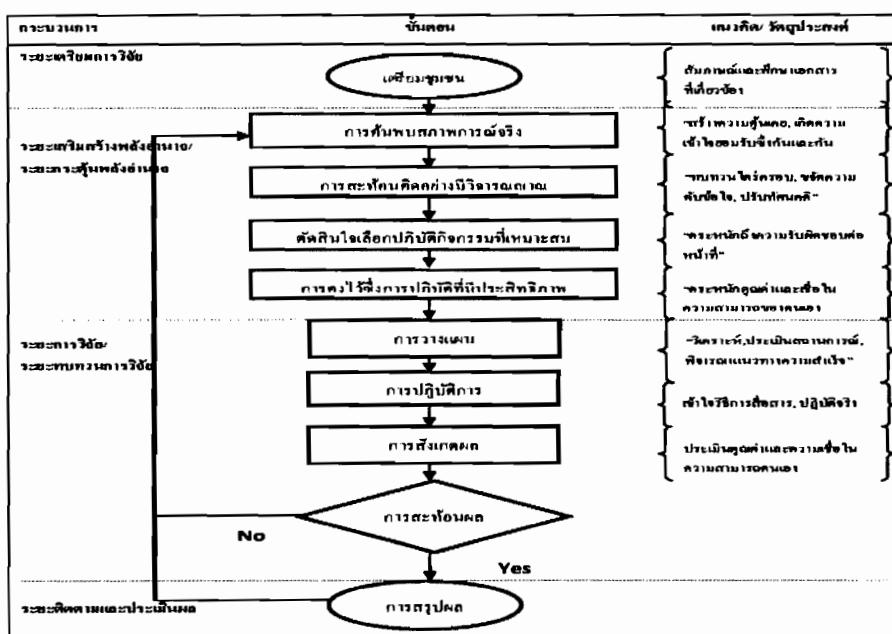
การศึกษารูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพสรุปผลได้ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพได้แก่การติดต่อสื่อสาร เจตคติต่อการมีส่วนร่วม แรงจูงใจและบรรยายกาศองค์กรมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพโดยส่งผ่านอิทธิพลทางแรงจูงใจและเจตคติต่อการมีส่วนร่วม ดังตารางที่ 1

ภาพที่ 2 ผลการตรวจสอบโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชน
ด้านการส่งเสริมสุขภาพ

2. รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจที่พัฒนาขึ้นได้แก่ “หลักสูตรพัฒนาศักยภาพแก่นำสุขภาพประจำครอบครัวเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ” แบ่งเป็น 6 ระยะ ได้แก่ ระยะเตรียมการวิจัยระยะการเสริมสร้างพลังอำนาจจากการวิจัยระยะกระบวนการต้นพลังอำนาจระยะทบทวน การวิจัยและระยะติดตามและประเมินผล ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจ

3. ผลการใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพก่อนการทดลองและหลังการทดลองพบว่า คะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพหลังการทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาพบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพได้แก่การติดต่อสื่อสาร แรงจูงใจและเจตคติต่อการมีส่วนร่วมโดยพบว่าการติดต่อสื่อสาร และแรงจูงใจมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ ส่วนบรรยายกาศองค์กรมีอิทธิพลทางตรงต่อเจตคติต่อการมีส่วนร่วม และแรงจูงใจและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการสื่อสารเป็นปัจจัยภายในออกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ชุมชนมองเห็นคุณค่าในตนเองและสร้างความมั่นใจให้กับคนในชุมชน (ปริชาติ วัฒนสเดียรและคณะ, 2548) สอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ ทักษะและ การยอมรับกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้นำใช้บริการศูนย์ส่งเสริมสุขภาพพัฒนาแร่โรงพยาบาลระนองที่พบว่าความรู้ ทักษะและ การสื่อสารเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพมีความสัมพันธ์กับการยอมรับกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ (พิงพรณ สัจจา, 2549) ประกอบกับแรงจูงใจยังเป็นปัจจัยภายในด้วยบุคคลที่มีผลต่อการปฏิบัติงานและประสิทธิภาพในการทำงาน และเป็นปัจจัยหลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างดีอย่างหนึ่งของมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้และมีความสำคัญต่อการเพิ่มผลผลิตและการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ (ปริยาพร วงศ์อรุณโรจน์, 2542 ; พงศ์สวัช วิวัังษุ, 2546 ; ธนาวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศรี, 2550) อีกทั้งบรรยายกาศองค์กรยังมีความสัมพันธ์กับทักษะและพฤติกรรมการทำงาน หากผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในบรรยายกาศของหน่วยงานที่ตนทำอยู่ เขายังรู้สึกพึงพอใจที่จะทำงานนั้นอย่างเต็มความสามารถ มีความทุ่มเทในการทำงานจนเกิดความผูกพันกับงานจนสามารถปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ (Hellriegel & Woodman, 1974; Zimmerman & Rappaport, 1988; Scott & Jaffe, 1991; Zimmerman, 2000; Ronald, 2000; Dubrin, 2000)

2. พัฒนารูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจตามหลักการและแนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (พันธุ์ทิพย์ รามสูตร, 2540) ผสมผสานกับการเสริมสร้างพลังอำนาจ (Gibson, 1991) ซึ่งหลักสูตรพัฒนาศักยภาพแก่นนำสุขภาพประจำครอบครัวเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพโดยกระบวนการการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจที่พัฒนาขึ้นผ่านการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมในด้านองค์ประกอบ รูปแบบ เนื้อหาของรูปแบบ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน โดยผู้วิจัยนำตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงสูงสุดได้แก่การติดต่อสื่อสาร และแรงจูงใจมาเป็นประเด็นหลักสำคัญในการกำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น เพื่อให้เกิดความตระหนักรถึงความสำคัญของการสื่อสารสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความเข้าใจตนเองค้นพบเป้าหมายในชีวิตและค้นพบศักยภาพของตนเองปรับเปลี่ยนทักษะและเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้นทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนทักษะและสร้างแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมด้านการส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจ ประกอบด้วย 6 ระยะ ได้แก่ระยะเตรียมการวิจัย ระยะเสริมสร้างพลังอำนาจ ระยะการวิจัย ระยะกระตุ้นพลังอำนาจ ระยะทบทวนการวิจัยและระยะติดตามประเมินผล

3. ผลการใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพก่อนการทดลองและหลังการทดลองพบว่า คะแนนเฉลี่ยการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพหลังการทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากความรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเอง (จรุง วรบุตร, 2550) อีกทั้งการรับรู้ความสามารถของตนเองนี้มีผลต่อการเลือกกระทำ ความพยายามและความ

อดทนต่อความยากลำบากเพื่อให้การกระทำนั้นประสบผลสำเร็จ (Schunk, 1996) สอดคล้องกับการศึกษาการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน: การศึกษาการจัดทำแผนชุมชนเทศบาลตำบลくなงพระ จังหวัดชลบุรี ที่พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมและมีความสามารถในการจัดทำแผนชุมชนระยะ 3 ปีอย่างสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนโดยชุมชนมีส่วนร่วมอย่างสมมูรณ์และมีแนวทางพัฒนา กิจกรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน (สมหมาย แจ่มกระจ่าง และคณะ, 2551) นอกจากนี้การศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและความคุ้มครองให้เดือดออก อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม ยังพบว่าหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีความรู้เพิ่มขึ้น และมากกว่ากลุ่มเบรียบเทียบ (ดาบทัย มากา, 2550) เช่นเดียวกับการศึกษาพัฒนารูปแบบการจัดการสุขภาพภาคประชาชนเพื่อเมืองไทยแข็งแรงที่พบว่าปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคือความเชื่อมั่นในศักยภาพของประชาชนในการจัดการสุขภาพด้วยตนเอง โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเพียงผู้ให้การสนับสนุน (ชาติชาย สุวรรณนิตย์, 2550) และการศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพผู้สูงอายุในจังหวัดอุดรธานีที่พบว่าหลังการดำเนินการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผู้สูงอายุมีพฤติกรรมสุขภาพโดยรวมและรายด้านดีขึ้นกว่าก่อนการจัดรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ปานธีร์า ณ หนองคาย, 2551)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังต่อไปนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าการติดต่อสื่อสารและแรงจูงใจมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพส่วนบรรษัทกาศองค์กร มีอิทธิพลทางตรงต่อเจตคติต่อการมีส่วนร่วมและแรงจูงใจและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ ดังนั้นผู้เกี่ยวข้อง

ทุกภาคส่วนอาทิ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนองค์กรต่างๆ จึงควรมีแนวทางในการติดต่อสื่อสารที่ดีคือมีข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจน ทันเหตุการณ์ เพียงพอและทั่วถึง จึงจะช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งต้องหากลวิธีในการสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมและสร้างบรรษัทกาศองค์กรที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างดังใจ เกิดความมานะพยายามเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จ

2. ผลของการใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพัลจ์อำนวยที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพสามารถนำไปใช้ทั้งด้านการบริการด้านการบริหารและด้านการศึกษาดังนี้

2.1 ด้านการบริการ รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพัลจ์อำนวย เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งทั้งในระดับบุคคลและชุมชน สามารถนำไปใช้ในการพัฒนา กิจกรรม แกนนำในชุมชนทั้งด้านสาธารณสุข ด้านการป้องกัน ท้องถิ่นและด้านอื่นๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพตนเองและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น

2.2 ด้านการบริหาร ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นตัวอย่างของการจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมสุขภาพที่แสดงถึงศักยภาพของบุคคลและชุมชน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแนวทางการพัฒนา แกนนำสุขภาพประจำองค์กร องค์กร หรือหน่วยงาน ให้สามารถพึงพอใจด้านสาธารณสุขตามความเหมาะสม

2.3 ด้านการศึกษา การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงการจัดการศึกษาเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมที่เสริมสร้างพัลจ์อำนวย การศึกษาที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของคนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เห็นคุณค่า ในตนเอง เชื่อในความสามารถของตนเองและมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในชุมชน นับเป็นการพัฒนาการมีส่วนร่วมที่สร้างพัลจ์อำนวยทั้งระดับบุคคลและชุมชน จึงควรมีการนำแนวความคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพัลจ์อำนวยไปประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอีกวิธีหนึ่ง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจได้ใช้เนื้อหาและประเด็นทางด้านสาธารณสุขในการฝึกอบรมดังนั้นเพื่อให้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจขยายผลสู่การพัฒนาด้านอื่น ๆ ผู้สนับใจอาจพัฒนาเนื้อหาในด้านอื่น ๆ

2. ควรมีการวิจัยติดตามและประเมินผลการพัฒนาแกนนำสุขภาพประจำครอบครัวที่เข้ารับการฝึกอบรมเป็นโครงการต่อเนื่องเพื่อศึกษาถึงผลของการใช้

รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจที่ได้ดำเนินการไปแล้วรวมทั้งช่วยส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น

3. ควรมีการนำรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจไปใช้ในชุมชนที่มีลักษณะแตกต่างกันอาทิเช่น ชุมชนเมือง ชุมชนแออัด เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีส่วนร่วมแบบเสริมสร้างพลังอำนาจในบริบทอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข. (2546). แนวคิด กรอบวิจัย การพัฒนาทิศทางพฤติกรรมสุขภาพ. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.
- _____. (2550). แนวทางการอบรมพื้นฟูพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุขปี 2550. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.
- ชรุ่ง วรบุตร. (2550). พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชนวัยกลางคน อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัชวาล ทัตศิวิช. (2551). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory action research: PAR): นิติใหม่รูปแบบวิชีวิจัยเพื่อการพัฒนาชุมชนระดับท้องถิ่น. เผ้าถึงได้จาก http://www.kmutt.ac.th/kif/public_html_search.php.
- ชาติชาย สุวรรณนิตย์. (2550). โครงการศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดการสุขภาพภาคประชาชนเพื่อเมืองไทย แข็งแรง. วารสารสุขภาพภาคประชาชน, 2(5), 16.
- ดาบชัย นาภา. (2550). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการระบบสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธนวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศิริ. (2550). พฤติกรรมมองค์การ. กรุงเทพฯ: ชนาชการพิมพ์.
- นงค์นุช กันทะปัน. (2551). การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังภาวะโภชนาการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตำบลป่าแಡด อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าอิสระพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ปริยาพร วงศ์อรุณรักษน์. (2542). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ปานชีวา ณ หนองคาย. (2551). การพัฒนาชุมชนแบบเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้สูงอายุในจังหวัดอุดรธานี. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประชาติ วงศ์เสถียร และคณะ. (2546). กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. กรุงเทพฯ: โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส).
- พงศ์ธนัช วิวัฒน์. (2546). ปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงานและลักษณะทางจิตที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาและมนุษยศาสตร์ ประจำปี บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- พันธุ์พิพัฒน์ รามสูตร. (2540). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการสาธารณะสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิงพรณ พัจจา. (2549). การสื่อสารเพื่อสร้างความรู้ ทัศนคติและการยอมรับกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้นำให้บริการศูนย์ส่งเสริมสุขภาพชุมชนน้ำแร่ โรงพยาบาลระนอง. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุทธนา ราชวัកย์. (2551). การมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมสุขภาพประชาชนตามนโยบาย ๖ อ. อำเภอช้างกลาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. การค้นคว้าอิสระสาธารณะสุขศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณะสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เข้าดี สุวรรณากาค. (2543). ผลของการบูรณาการศึกษาเพื่อสร้างพลังที่มีต่อการพัฒนาแกนนำสุขภาพประจำครอบครัว. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหมาย แจ่มกระจาง และคณะ. (2551). การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน: กรณีศึกษาการจัดทำแผนชุมชนเทศบาลตำบลบึงพระ จังหวัดชลบุรี. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม, 4(2), 18-35.
- อนร นนทสุต. (2551). การสร้างและใช้แผนที่ยุทธศาสตร์สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข.
- Dubrin. (2000). *Fundamental of organization behavior*. Ohio: A South Western.
- Gibson, C. H. (1991). A concept analysis of empowerment. *Journal of Advance Nursing*, 16, 354-361.
- Hellriegel, D., Slocum, J. W., & Woodman, R. W. (1974). *Organizational Behavior*. Singapore: Asia Pte.
- Hirsch, E. D. Jr. (1996). *The schools we need: And why we don't have them*. New York: Doubleday.
- Joreskog, K. D., & Sorborn, D. (1993). *LISREL-7 User's reference guide*. Chicago: Scitienfic Software International.
- Purdey, F. A. et al. (1994). Participatory health development in rural Nepal: Clarifying the process of community empowerment. *Health Education Quarterly*, 2(3), 329-343.
- Ronald, S. B. (2000). *Social capital theory and research*. New York: Walter de Gruyter.

- Schunk, D. H. (1996). *Learning theories: an education perspective*. New York: Merill.
- Scott, C. D., & Jaffe, D. T. (1991). *Empowerment: Building a committed workforce*. California: Kogan Page.
- Zimmerman, M. (2000). Taking aim on empowerment research: On the distinction between individual and psychological conceptions. *American Journal of Community Psychology*, 5(6), 50-53.
- Zimmerman, M., & Rappaport, J. (1988). A citizen participation, perceived control and psychological empowerment (electronic version). *American Journal of Community Psychology*, 5(5), 25-30.